

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Sange for den 28 og 29 Januar 1801

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: "Sange for den 28 og 29 Januar 1801", i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 79. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-staffeldt01val-shoot-workid70169.pdf> (tilgået 20. juni 2021)


Anvendt udgave: Samlede digte





## Sange for den 28 og 29 Januar 1801




### I

 Festligskønne Dag, hvis Straaler  
Modnede vort Nordens Haab,  
Hædres Han ved fulde Skaaler  
Og ved festligt Fryderaab?  
Kast din lyse Straalekrone  
Ned til os fra Himmelen,  
At vi for vor Fyrstes Trone,  
Værdigt Offer, lægge den!


 Krigens Hov ei her nedtramper  
Furens unge Haab til Savn;  
Folkerige Stad ei damper  
Her i Tvedragts Flammefavn.  
For den vise Fyrstes Trone,  
Al vor Glædes Væld og Maal,  
Flette vi vor Palmekrone -  
Derfor Dannerfredens Skaal.


 Ingen Sultan Folket bøier  
Til et Lastdyr under Aag;  
Ingen Pøbel sig ophøier,  
Kronet af en Dæmagog.  
80 Magt og Ret sig lige veie;  
Om vort trygge Ildsteds Baal  
Flid og Fryd i Dands sig dreie -  
Derfor Borgerfriheds Skaal.

 Du, for hvilken tusind Bønner  
Stige nu fra Land og Stad;  
Du, som Purpuret forskønner  
Med usmittet Egeblad;  
Du, vor Styrke, Fryd og Ære,  
Signede! din Skaal i Dag  
Ei blot denne Skaal skal være,  
Men hvert freidigt Aandedrag.



### 2

 Dagens Fest til Fryd os kalder,  
Ingen Mening, ingen Dragt,  
Ingen Fordom eller Alder  
Bryde vore Hierters Pagt:  
Vor Samdrægtighed et Billed  
Være paa den Fredensgud  
Som, ved Tronens Fod henstillet,  
Fyldehornet gyder ud.

 Ingen dithyrambisk Glæde  
Skal vanhellige vor Fest;  
Charis er blant os tilstæde,  
Pallas er vor høie Giest:  
Thi kun saa vi værdigt hylde  
Ham, som frem i Viisdoms Spor  
Byder Tryghed, Flid og Fylde

I vort lykkelige Nord.

81

☒ Du som til vor Fest vil skeele  
Og maaskee miskiende den,  
Fra din Tue til det Heele,  
Sku ad Jordens Runding hen;  
Og du skamfuld da skal sige:  
Hvor er mere Ret og Ro!  
Og i Længsel ikke hige  
Til Garonne, Rhin og Po.

☒ Gierne bytted' Hesperider  
Hattespydets1) Tyngde for  
Lette Aag, hvormed du skrider  
Dania, saa skøn og stor.  
Hine sig med Enkens Taarer  
Vende bort fra Friheds Gud,  
Men med Velstandskrandsen kaarer  
Ømt din Fyrste dig til Brud.

☒ Aldrig daarlig du misunde  
Frihedstørvets frække Larm  
Mens du virke, vaage, blunde  
Tør i Arnefriheds Arm.  
Tryghed, Fylde, Ret og Glæde  
Dandse om dit Ildsteds Skin;  
Selv du fletter dig din Kiæde  
Af din Fyrstes Tindingbind.

☒ Stød ei voldsomt mod den Skranke,  
Som selv Viisdom satte dig.  
Snart igien stavnbundne Tanke  
Tør af Lænken vikle sig.

\* 82

☒ Thi Oplysnings Straaleskive  
Langsomt kun sig fylde skal;  
Kæmpeskridt til Bedre blive  
Ak, vi saae det! let til Fald.

☒ Paa det Stores steile Høie  
Hos Beundring Sorgen staaer;  
Meer end Høifærd er det Nøie,  
Som i Jevnheds Dale gaaer.  
Stolt Forvovenhed berige  
Sagnets taarefulde Blad,  
Kun beskedne Lykkelige,  
Vi istemme Glædens Qvad.

☒ Dog ei Fred og Nøie sløve,  
Danners Æt, din siungne Arm;  
Bag ved Uret ikke tøve,  
Danners Æt, din ædle Harm;  
Og naar Havets Hunner kue  
Gridsk-Forvovne, hver en Strand,  
Hævne vi med Staal og Lue  
Dig, fribaarne Ocean.